

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ

(Маслій В. А., студент, Хомовський О. І., викладач)
ПДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

Будь-яка людина з обмеженими можливостями здоров'я (ОМЗ) повинна мати змогу бути прийнятою у суспільстві, вчитися в освітній установі, формуватися у відповідності зі своїми можливостями і стати конкурентоздатною на сучасному ринку праці.

Фізичне виховання має потенційні можливості для забезпечення повноцінної життєдіяльності та професійної успішності молодих людей з особливими потребами, активізуючи їх ресурси.

У здорових осіб рухова активність є щоденною потребою, а особам з ОМЗ фізичні вправи життєво необхідні, так як це найкращий засіб фізичної, психічної та соціальної адаптації у суспільстві. Освітній процес необхідно будувати, виходячи з індивідуальних можливостей кожного, чим складніше захворювання, тим більш індивідуальним має бути підхід.

Повне звільнення осіб, які мають ОМЗ, від фізичних навантажень призводить до негативних наслідків – людина знаходиться в стані гіподинамії, що веде до прогресування наявних захворювань, обумовлює обмеження в життєдіяльності, нівелює природну активність. У багатьох таких студентів відзначається «фізкультурна неграмотність», повна відсутність особистої переконаності у необхідності занять фізичними вправами, нестабільність мотивації, інтересів і потреб в освоєнні цінностей фізичної культури.

Аналіз численних наукових досліджень з розвитку інклюзивної освіти у фізичному вихованні показав, що запроваджуючи інклюзію, надаючи можливість спільного навчання, можна досягти бажаної мети. В таких умовах у даної соціальної групи формуються нові позитивні, соціально спрямовані життєві орієнтації і цінності на протигагу наявним. Їх починають визнавати як осіб, що володіють правами, а не як людей з проблемами.

У багатьох наукових роботах представлені численні докази ефективності сучасних методик, різних схем і технологій фізичної підготовки, які розроблені з урахуванням порушень здоров'я, особливостей захворювання та ін. Практичний досвід показує, що фізична працездатність тих, хто займається за рекомендованими методиками досить висока, а пристосовність організму зростає в результаті цілеспрямованих занять.

Однією з найбільш важливих проблем інклюзивної освіти є недостатня підготовленість фахівців з фізичного виховання до роботи в умовах інклюзії. Саме від фахівця буде залежати ефективність освітнього процесу в якому має бути зроблено акцент на можливості, а не на обмеження організму. Виявляти ресурсні можливості студентів з ОМЗ необхідно, спираючись на функціональний потенціал організму.

В процесі фізичних занять у студентів з ОМЗ формується відповідальне ставлення до свого здоров'я, відбуваються спонукання їх до здорового способу життя як у виробничій, побутовій так і у сфері дозвілля. З метою виховання

почуття колективізму, допомоги, замість пасивної ролі спостерігача, студенту з ОМЗ можна навіть запропонувати взяти участь у суддівстві змагань.

Аналіз багатьох досліджень свідчить про те, що багато викладачів з фізичного виховання не готові до роботи з такими особами. Такі фахівці повинні опанувати не лише дисципліну фізичне виховання, але й загальну та корекційну педагогіку, медицину та багато інших, володіти широким спектром умінь та здібностей, постійно підвищувати свою кваліфікацію, тому, що саме від них буде залежати покращення або ж ускладнення захворювань. Для осіб з ОМЗ заклад вищої освіти має встановити особливий порядок освоєння таких дисциплін як фізичне виховання.

Актуальність даного питання не викликає сумнівів, так як з кожним роком кількість осіб з ОМЗ стає все більше і більше, і всі вони потребують спеціальної підтримки зі сторони освітніх закладів.